

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 32. Vespasianus Imperator.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

mittit, ejus mandata accepturum; ivit Titus, sed paulo post Cæsaream ad Patrem redit, nuntium de occiso Galba, quod in Achaja resciverat, afferens. Vespasianus Romanum Imperium vacillare cernens, exspectare voluit, qualem domi faciem fortuna indueret, priusquam contra externos bellum prosequeretur.

§. XXXII.

Vespasianus Cæsar.

Postquam Cæsareæ Ottonis mors, & *Jos. V. Bell.*
Vitellii electio innotuit, exercitus *c. 10. ibi. c. 11.*

Vespasianum in Romanorum Imperatorem etiam invitum proclamat, quod cum importunitate victus acceptasset, filium Titum Alexandriam mittit, ut Tiberium Alexandrum Ægypti Præfectum, & duas legiones, quæ ibi erant, in suas partes traheret, quod facile obtinuit; & Tiberio jubente, legiones prima Julii ejusdem anni Jesu Christi sexagesimi noni Vespasiano fidem jurarunt. Vespasianus Imperator omnium primo Berytum profectus, Mutianum Syriæ Præfectum ad se venientem suscepit; tumque Antiochiam simul veniunt, unde Vespasianus Mutianum, valido cinctum exercitu, in Italiam præmisit.

Dum Vespasianus Antiochiæ commoratur, conveniente quadam die in Thea-

Sæculum I.
A. C. 69.

Jos. VII.
Bell. c. 9.

Euf. Chron.
an. 69. & III.
hist. c. 22.

Orig. hom. 6.
in Luc.

Theatrum populo, Judæus nomine Antiochus contribules suos, & ipsum parentem, in quem ira exarserat, accusat, quod una nocte urbi ignes subjicere voluisset, & simul Judæos aliquos externos facti complices tradit; illico populus in furorem actus, traditos complices in Theatro vivos comburit, & omnibus Judæis manus injicere cœpit; iram exacuebat Antiochus, & ut se Judaïsmum abjurare probaret, more Paganorum Sacrificium obtulit, suadens, omnes Judæos ad hæc Sacrificia compellendos, detrectantes vero ut Patriæ proditores puniendos. Pauci fuere, qui sacrificarent, plures autem, quod repugnarent, interfecti sunt. Cum constet, valde magnum Fidelium circumcisorum numerum Antiochiæ fuisse, credibile est, eosdem cum Judæis hac occasione damnatos, nullo inter Judæos, aut Christianos facto discrimine. Huic conjecturæ consonat, quod S. Evodius Episcopus Antiochenus eodem anno memoratur mortuus, Vespasiani primo, JESU Christi sexagesimo nono, postquam hanc Ecclesiam rexerat ab anno quadagesimo tertio, id est, viginti sex annis; inter SS. Martyres numeratur, fuitque primus post S. Petrum hujus Ecclesiæ Episcopus. S. Evodio successit S. Ignatius, sicut & ille, Apostolorum Discipulus, qui Sedem Episcopalem quadraginta annis tenuit.

Ante-

Antequam dies decima quinta Julii illuxisset, tota Syria Vespasiano fidelitatem juraverat. Reges vicini Sohem, Antiochus, & Agrippa, immo Asia, & Achaja Imperatorem agnoverunt. Antonius in Moesia belli peritissimus vir pariter ad Vespasiani partes transiit; is Legionem unam contra Vitellium in Italiam ducit, ejusdem copias cædit, venitque Romam, ubi cum Mutiano viribus junctis in media urbe Vitellii exercitum devincunt; ipse indigna passus, occisus, & in Tiberim projectus, decima tertia Octobris anno Jesu Christi sexagesimo nono, postquam regnasset menses octo, & dies quinque, vixissetque quinquaginta sex annis. Mutianus, dum Vespasiani adventus expectatur, interim Domitianum filium ejus secundo genitum populi Principem constituit.

Hæc Vespasiano, Alexandriae commodum navigationi tempus expectanti, relata sunt. Illuc jam ante Cæsaris adventum Apollonius Thyanæus venerat, ubi quo crassiores dominabantur superstitionis tenebræ, eo majorem quam alibi Ægyptiorum admirationem creabat. Immodicam populi Alexandrini in lusus, & decursiones equestres propensionem verbis gravissimis reprehendebat, namque æmulationis ardor eo nonnunquam processerat, ut lapidibus, & gladiis in mutua

Sæculum I.
A. C. 69.

Tac. 2. hist.
c. 21.

Tac. 3. hist.
Jos. V. Bell.
c. 13.

Sueton.

Philos. vit.
V. c. 8.

c. 9.

Sæculum I. tua vulnera prorupissent. Vespasianus,
 A. C. 69. qui Apollonium noverat, quamprimum
 Alexandriae advenisset, ad se vocatum,
 C. IO. II. *Ec.* tanquam virum Numine plenum hono-
 rat, tum ab eo, aliisque duobus Philoso-
 phis, Euphrate, & Dione, quid sibi rebus
 adeo prosperis factu optimum foret, con-
 silia exquirat.

Tacit. 4. hist. Quædam illo tempore Alexandriae
Suet. Vesp. prodigia visa sunt, quæ Apollonii artibus
 n. 7. tribui poterant. Vespasianus nemine
 comitante Serapidis Templum ingressus,
 quasi Deum consulturus, post fufas pre-
 ces, ut sibi propitium redderet, respiciens,
 vidit libertorum suorum unum nomine
 Basilidem, sibi pro more vervenam, co-
 ronas, & liba offerentem. A nemine
 fuisse introductum sciebat, eumque a
 multo tempore ob nervorum debilitatem
 incedere non posse. Dimissis cursori-
 bus compertum est, ipsum ea ipsa hora
 octuaginta milliaria, id est, ultra viginti
 sex leucas abfuisse. Nomen ejus Basi-
 lidis, quod Grace Regale sonat, bono au-
 gurio fuisse, creditum.

Tacit. 4. hist. Iisdem diebus cæcus quidam ex po-
Suet. Vesp. pulo Alexandrino ad genua Imperatoris
 n. 7. provolutus, agebat cum gemitu: *Deus*
Serapis jussit me ad te venire, ut visum
recipiam; hanc solam rogo gratiam, ut
oculos meos conspuas. Alius, cui manus
 erat infirma, ejusdem Dei jussu rogabat,
 ut

ut eam pedibus calcaret. Hæc primo Sæculum I.
 Vespasiano risum movere, ipsisque ur- A. C. 69.
 gentibus, ut faceret, nihilominus ne in
 virilem gravitatem peccare videretur, re-
 cufavit; Medicos tamen sententiam di-
 cere jubet, num hæ oculorum, manusque
 infirmitates humana virtute curari non
 possent; respondent Medici; cœcum
 posse lumen recipere, si obstacula amo-
 verentur; alteri manus articulos loco
 naturali esse dimotos, sed restitui posse.
 His auditis Vespasianus rei periculum fa-
 cere statuit, vultuque ad hilaritatem
 composito, coram omni multitudine ho-
 minum, quos rei insolitæ expectatio su-
 spendebat, quæ petebatur, fecit; proti-
 nus cœco lumen rediit, & manu capto
 firmata est manus. In his omnibus ni-
 hil erat, quod vires Dæmonis superaret,
 cum, Medicorum iudicio, his infirmita-
 tibus naturaliter remedia non defuerint,
 sed sola sanitatis recuperatæ promptitu-
 do similitudinem prodigii retulerit.

Hæc miracula seu vera, seu falsa illos, *Suet. Vesp.*
 quibus opinio insidebat, Vespasiani ele- *c. 4.*
 ctionem Deorum Numine factam, in sua *Tac. 5. hist.*
 mente multum confirmarunt. In toto
 Oriente antiqua traditio credebatur, in
 oraculis sacrorum librorum fundata; ex
 Judæa Gentium Domitores orituros, qui
 universum orbem subjicerent. His re-
 ipsa Jesu Christi Regnum spirituale, A-
Hist. Eccles. Tom. I. S postea

Sæculum I.
A. C. 69.

Jos. VII.
Bell. c. 12.
p. 961.

Suet. c. 5.
Jos. III.
Bell. c. 27.

postolorum Prædicatione dilatandum fuerat prædictum; at Judæi ea de se ipsis intelligebant, quo eorum in rebellione pertinacia maxime augebatur; nec enim solummodo se a jugo Gentium liberatum iri sperabant, sed etiam orbi universo dominandi spem insanam in sinu fovebant. Gentiles hanc Prophetiam ad Vespasianum referebant, nec ex Judæis defuere, qui eidem cum cæteris adularentur; ipse Josephus Historicus, cum caperetur, magna fiducia ad Vespasianum dixerat: *Brevi me vinculis eximes, cum fueris Imperator.* Alii Vespasianum, quantumvis Idololatram, ipsum esse Messiam putarunt; & forte ex hac ipsa ratione, ut adimpleret oracula, prædicens; Messiam Principem pacis futurum; Vespasianus Romæ magnificum Pacis Templum condidit, cujus rudera adhuc videntur, & inscriptiones, quibus apparet, hoc Templum fuisse Paci æternæ sacrum. Sub hujus anni sexagesimi noni finem Vespasianus in Italiam navigavit; Titum vero filium in Judæam cum copiis misit, ut bellum consummaret. Ipsum totius Imperii Romani subditi quiete Imperatorem venerati sunt, regnavitque pacifice decem annis.

§. XXXII.